

INWESTYCJA	BUDYNEK DYDAKTYCZNY UNIwersYTETU WARSZAWSKIEGO w rejonie ulic Dobrej, Wiślanej, Browarnej i Lipowej	ARCHITEKTURA	część: 4
ADRES	00-312 Warszawa, ul Dobra 55		
INWESTOR	UNIwersYTET WARSZAWSKI 00-927 Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 26/28	DOKUMENTACJA POWYKONAWCZA	4.6. 28

1.7 INSTRUKCJA UŻYTKOWANIA

1.7.1 Instrukcja eksploatacji i konserwacji

Przed zamontowaniem płytek należy dokonać przeglądu całej zakupionej partii sprawdzając ich jakość, odcień, kaliber, aby upewnić się, że nie nastąpiły pomyłki w trakcie wydawania towaru. W tym celu należy porównać płytki z różnych kartonów oraz sprawdzić czy oznaczenie kalibru i odcienia jest takie samo na wszystkich opakowaniach. Przy układaniu płytek należy stosować się do zaleceń zawartych w poradnikach z dziedziny budownictwa i literatury fachowej, a w szczególności:

- Układanie płytek powierzać tylko podmiotom gwarantującym wykonanie usługi zgodnie ze sztuką budowlaną tzw. profesjonalnym firmom koncesjonowanym.
- Zaleca się układanie płytek na spoinę, gdyż płytki ułożone na styk tworzą zwartą okładzinę, bardzo wrażliwą na wszelkiego rodzaju naprężenia. Należy pamiętać również, że tworzywa ceramiczne wykazują rozszerzalność liniową wywołaną penetracją wody do wnętrza płytek.
- Stosować kleje, zaprawy do fugowania posiadające świadectwa Instytutu Techniki Budowlanej dopuszczenia do stosowania, atesty i gwarancje wystawione przez producentów.
- Odpowiednio przygotować podłoże, to znaczy musi być ono stabilne, wszystkie nierówności należy wyrównać, podłoże oczyścić z kurzu, brudu, wapna, tłuszczów oraz farb olejnych lub emulsyjnych. Żle przygotowane podłoże jest najczęstszą przyczyną odpajania płytek i powstawania pęknięć włoskowatych szklawa.
- Szczeliny dylatacyjne w warstwie ułożonych płytek powinny być zgodne z istniejącymi dylatacjami w podłożu.

Klej przygotowany zgodnie z instrukcją rozprowadzić ząbkowaną packą na przygotowane wcześniej podłoże, możliwie w jednym kierunku. Grubość kleju przy układaniu płytek powinna być zgodna z zaleceniem producenta kleju.

Na tak nałożony klej należy przyłożyć płytkę i docisnąć, następnie lekko przesunąć po podłożu, co powoduje jej „przyssanie”. Zawsze przyklejać płytki całą powierzchnią montażową. Nie wypełniać spoin klejem.

Fugowanie rozpocząć po stwierdzeniu całkowitego zespojenia się płytek z podłożem. Przed rozpoczęciem fugowania należy przetestować fugę na płytce w celu sprawdzenia czy nie pozostawia ona zabrudzeń. W przypadku ciemnych fug, powierzchnię płytek zaimpregnować odpowiednimi środkami dostępnymi na rynku. Zaprawy do fugowania służą do wypełniania spoin między płytkami.

Fugowanie rozpoczyna się po upływie co najmniej 24 godzin od momentu ułożenia płytek lub po stwardnieniu zaprawy klejowej lub cementowej. Spoiny powinny być odpowiednio głębokie, czyste i lekko zwilżone wodą. Aby uzyskać właściwy efekt fugowania i optymalne warunki wiązania, należy ściśle stosować się do instrukcji zawartej na opakowaniu fugi. Powierzchnię płytek należy oczyścić wilgotną gąbką. Następnie wprowadzić zaprawę głęboko w spoiny za pomocą gumowej szpachelki lub gładkiej packi. Nie fugować spoin przy narożach, podłódze, ościeżnicach drzwiowych i okiennych, wylotach rur. Wszystkie miejsca styku płytek z urządzeniami sanitarnymi, narożami, połączeniami ścian z podłogą, ościeżami muszą być uszczelnione specjalnymi fugami elastycznymi, np. silikonem. Aby nie zabrudzić płytek z obu stron nakleja się taśmę. Następnie wtryskuje się masę fugową. Zanim masa całkowicie stwardnieje, taśma musi zostać oderwana. Nadmiar zaprawy klejowej i fugi należy usunąć delikatnie z powierzchni użytkowej płytki niezwłocznie po jej zamontowaniu uważając aby nie wymyć świeżych fug i nie zarysować powierzchni. Zabrudzenia na płytkach szklanych i nieszkliwionych powodowane różnego rodzaju zaprawami należy usunąć odpowiednimi środkami dostępnymi na rynku, a następnie zmyć wodą. Zaleca się konserwację płytek nieszkliwionych odpowiednimi środkami dostępnymi na rynku, celem zabezpieczenia przed wchłanianiem wszelkiego rodzaju zabrudzeń, także fugowych (podobnie jak przy posadzkach z kamieni naturalnych). Stosowanie się do opisanych zaleceń gwarantuje satysfakcję z pięknych i estetycznych pomieszczeń oraz długoletnie użytkowanie płytek.

- DRUM, OFASKI DRUMKES
- SIEDZISEM, ZADZADZU HŁ
- CZARZENKI,

Instrukcja czyszczenia laminatów wysokociśnieniowych																		
Zanieczyszczenia Przykłady Rodzaje	1 kurz, brud, mieszanie na kurzu i tłuszczu, otówek, kreda	2 resztki wapienia, osad wapienny (z kapania), rdza	3 kawa, her- bata, soki owocowe, roztwory cukru	4 tłuszcz, olej, odciski palców, flamastry, atrament, osad niko- tynowy (resztki smółki), rysy (plamy) po gumce	5 szminka, pasta do butów, wosk do podłóg, środki do polerowania na bazie wosku, fla- mastry uni- wersalne	6 resztki wosku (świece), kredki na bazie wosku	7 zanieczysz- czenia bak- teriologicz- ne (resztki mydła, ko- mórki na- błonkowe, zarazki cho- robotwór- cze, krew, mocz, eks- krementy)	8 smugi po działaniu rozpuszczalników (aureole); smugi pozostałe po czyszczeniu rozpuszczalnikami organicznymi, zimną wodą oraz szmatkami i irchą używanymi już wielokrotnie wcześniej	9 farby wodorozcień- czalne, antykor- zyjne i dyspersyjne, kleje wodorozcień- czalne oraz dysper- syjne (PVAc)									
Lekkie, świeże zabrudzenia	Papierowe ściereczki, czyste, miękkie szmatki, (suche bądź wilgotne), gąbka itp. W przypadku czyszczenia na mokro należy następnie wytrzeć do sucha materiałem higroskopijnym																	
Normalne zabrudzenia pozostające na laminacie przez dłuższy czas	Czysta, ciepła woda, czyste szmatki lub ściereczki, gąbka lub miękka szczoteczka (np. nylonowa). Można stosować deterenty bez substancji ściernych, również proszek do czyszczenia (zwłaszcza deterenty pełne), mydło miękkie i twarde. Nanieść roztwór detergentu, pozostawić tak długo, jak wymaga tego zabrudzenie, następnie usunąć całkowicie detergent, aby uniknąć pozostawienia smug. Wytrzeć higroskopijną szmatką (najlepiej papierową). Należy często zmieniać szmatkę lub ściereczkę papierową																	
Siłne zabrudzenia, zasterałe plamy	<table border="1"> <thead> <tr> <th colspan="2">Rozpuszczalnik organiczny (np. aceton, alkohol, benzyna, perchloroetylen, MEK) – zmywacz do paznokci</th> <th>Pozostałości wosku należy usunąć mechanicznie. UWAGA: unikać zadrapań, stosować łopatkę drewnianą lub z tworzywa sztucznego. Usunąć ślady za pomocą bibuły i żelazka</th> <th>Dodatkowo zastosować substancje dezynfekujące. Można oczyścić parą. Właściwa dezynfekcja zgodnie z przepisami</th> <th>Woda i rozpuszczalniki organiczne</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td colspan="2">Pozostawić detergent lub jego mieszaninę z wodą nawet na całą noc. Używać detergentu w płynie lub gęstego roztworu (CIF, Ajax) z drobną kładą polerującą. Wybielacze należy stosować z dużą ostrożnością.</td> <td colspan="3">Zwiliżyć wodą lub rozpuszczalnikami organicznymi, ztuszczyć lub usunąć jednocześnie polerując</td> </tr> </tbody> </table>								Rozpuszczalnik organiczny (np. aceton, alkohol, benzyna, perchloroetylen, MEK) – zmywacz do paznokci		Pozostałości wosku należy usunąć mechanicznie. UWAGA: unikać zadrapań, stosować łopatkę drewnianą lub z tworzywa sztucznego. Usunąć ślady za pomocą bibuły i żelazka	Dodatkowo zastosować substancje dezynfekujące. Można oczyścić parą. Właściwa dezynfekcja zgodnie z przepisami	Woda i rozpuszczalniki organiczne	Pozostawić detergent lub jego mieszaninę z wodą nawet na całą noc. Używać detergentu w płynie lub gęstego roztworu (CIF, Ajax) z drobną kładą polerującą. Wybielacze należy stosować z dużą ostrożnością.		Zwiliżyć wodą lub rozpuszczalnikami organicznymi, ztuszczyć lub usunąć jednocześnie polerując		
Rozpuszczalnik organiczny (np. aceton, alkohol, benzyna, perchloroetylen, MEK) – zmywacz do paznokci		Pozostałości wosku należy usunąć mechanicznie. UWAGA: unikać zadrapań, stosować łopatkę drewnianą lub z tworzywa sztucznego. Usunąć ślady za pomocą bibuły i żelazka	Dodatkowo zastosować substancje dezynfekujące. Można oczyścić parą. Właściwa dezynfekcja zgodnie z przepisami	Woda i rozpuszczalniki organiczne														
Pozostawić detergent lub jego mieszaninę z wodą nawet na całą noc. Używać detergentu w płynie lub gęstego roztworu (CIF, Ajax) z drobną kładą polerującą. Wybielacze należy stosować z dużą ostrożnością.		Zwiliżyć wodą lub rozpuszczalnikami organicznymi, ztuszczyć lub usunąć jednocześnie polerując																

[illegible]

		W przypadku zabrudzeń pochodzenia wapiennego należy stosować również detergenty zawierające kwasy, np. 10% kwas octowy lub cytrynowy							
Zanieczyszczenia Przykłady Rodzaje		Lakiery zawierające rozpuszczalniki, farby i kleje (resztki i smugi rozpylonego lakieru), farby w sprayu, tusz do stempli	10	Lakiery i kleje dwuskładnikowe, żywice syntetyczne (np. poliuretanowe)	11	Masy uszczelniające i mastyksy na bazie silikonu, środki do pielęgnacji mebli	12	!!! Uwaga	
Lekkie, świeże zabrudzenia		Rozpuszczalniki organiczne		Usunąć natychmiast wodą (lub rozpuszczalnikami organicznymi)		Wytrzeć suchą szmatką, użyć środków usuwających silikon		W okresie użytkowania należy łamię regularnie czyścić Czyszczenie nie wymaga specjalnych środków do pielęgnacji	
Normalne zabrudzenia pozostające na laminacie przez dłuższy czas		Rozpuszczalniki organiczne, np. aceton, alkohol, benzyna, perchloroetylen, MEK		Usunąć przed zaschnięciem; zmywać wodą lub rozpuszczalnikami organicznymi		Użyć środków usuwających silikon			
Silne zabrudzenia, za- starzałe plamy		Przy stosowaniu klejów i lakierów należy zapytać producenta, jakie detergenty są najskuteczniejsze do usuwania zabrudzeń		Nie do usunięcia! Zabrudzeń od klejów na bazie żywicy polikondensacyjnych oraz kontaktowych nie da się usunąć po wyschnięciu				Nie należy stosować środków ściernych i rysujących powierzchnię używanych do normalnego czyszczenia (proszek ścierny czy wióry). Nie używać detergentów zawierających silne kwasy lub bardzo kwaśne sole, np. odpapniacze na bazie kwasu mrówkowego, aminosulfonowego lub solnego	